

VIỆT-NAM ĐỘC-LẬP

Cs quan tuyên truyền Việt. Minh Cao. Bắc. Lạng

VIỆN BẢO TÀNG GÁCH MĂNG VIỆT-NAM
HÀNH BẢO KÊU GỌI ANH. CHỊ EM

CHÔNG KHỦNG BỔ CHUẨN BỊ VỮ TRANG KHỞI NGHĨA

Tình hình thế giới

1) Anh chị em nào thường xem báo cũng biết rằng tình hình thế giới lúc này càng ngày càng thuận tiện cho công cuộc cách mệnh chúng ta. Bên Âu châu Hồng - Quân Nga thắng Đức nhiều lắm. Hồng Quân đã đuổi quân Đức ra khỏi đất Nga, lại tiến vào nước Ba-Lan, nước Lô-ma-ni, nước Tiệp-khốt, nước Hung-gia. Lật đổ đánh quân Đức. Hồng Quân tiến vào những nước ấy, phòng trào cách mệnh và quân du kích các nước ấy được Hồng Quân giúp sức và nhân thế Đức bại, phát triển rất mau và rất mạnh. Không mấy lâu, hai bên hợp sức với nhau Hồng Quân và quân cách mệnh các nước ấy sẽ đuổi quân Đức đến biên giới Đức và đánh tàn chúng.

Đồng thời mặt trận thứ hai khẩn trương đến cực điểm. Đức và Nhật đều nhận rằng Anh và Mỹ thế nào cũng mở mặt trận thứ hai. Anh Mỹ đã tập trung nhiều quân đội, nhiều súng ống, nhiều tàu bè và cho hàng nghìn quân đội, các con đường giao thông và các phòng tuyến Đức dọc bờ biển Pháp, Bỉ, Hà, Na. Uy.

2) Về mặt Thái. bình. dương Nhật càng ngày càng nguy. Trên bờ Thái. bình. dương Hải quân

và Không quân Nhật liên tiếp thua những trận tổn hại. Vừa rồi viên đô đốc tổng chỉ huy hạm đội Nhật bị chết trong một cuộc không chiến ở Thái. bình. dương. Viên đô đốc tổng chỉ huy hạm đội Nhật trước cũng bị chết trận. Đến viên này lên thay cũng thế. Điều này chứng tỏ rằng quân Nhật thua to ở Thái. bình. dương.

Ở Tàu, Anh Mỹ hết sức đem tàu bay và khí giới giúp Tàu, chuẩn bị các đại phản công sắp tới. Ở Nam Ninh Mỹ đang đắp một sân bay có thể chứa năm trăm chiếc máy bay.

Ở Điện Biên quân Anh, Mỹ, Tàu đang đánh nhau với quân Nhật khắp các mặt. Anh, Mỹ Tàu có tiền những chậm.

Thế Nhật là thế nguy. Nhưng bao giờ Anh Mỹ Tàu tập trung lực lượng khắp các mặt trận và tổng tiến công mạnh mẽ khắp các mặt trận thì Nhật mới thua to. Ngay ấy không xa nữa.

Nếu bên Châu Âu mặt trận thứ hai mở sớm và Đức thua sớm thì ngày ấy sẽ gần lắm.

Tình hình trong nước.

1) Tình hình thế giới ảnh hưởng đến tình hình trong nước ta rất nhiều. Nhật và kẻ tay sai của Nhật là Tây bị nguy. chúng nào thì chúng rơi tay Khủng bố

Tương lai sáng ngời.
Không sợ Khủng bố, Không sợ nguy hiểm Khó, Khẩn, nhảm thặng tương lai rực rỡ mà tiến tới

chúng ta chúng này. Đối với chính sách Khủng bố và vạ vét của đế quốc chúng ta ai này đều trải qua. Bất người, đốt nhà, cướp của, nhà nào là nhà tránh khỏi tai vạ ấy. Mùa còn xa mà thóc đã hết, thế mà đế quốc cứ đòi thóc. Lợn gà chúng cũng ăn gần hết. Rồi đây chiến tranh sắp lan đến biên giới nước ta thì sự tàn phá của Tây Nhật lại tiến lên một bước.

2) Dân ta càng ngày càng bị ham vào chỗ chết nếu không làm cách mệnh. Theo đế quốc, đế quốc cũng không từ, cũng cướp cũng giết. Ngôi yên cũng chết. Bây giờ chỉ có một con đường, con đường đoàn kết lại, chuẩn bị lực lượng để nhân lực nó nguy mà đánh nó.

Trên con đường tranh đấu chống đế quốc phần lớn nhân dân ta đã kiên quyết bước tới, mặc dầu Khủng bố mặc dầu nguy hiểm gian nan. Phần nào chưa quyết tâm rồi đây dân dân cũng phải quyết tâm vì không đi con đường ấy thì không còn con đường nào khác.

Công tác hiện tại

Xét tình hình hiện tại, chúng ta nhận rằng công tác chính chúng ta vẫn là: chuẩn bị vũ trang khởi nghĩa, tích cực chuẩn bị, tích cực hơn trước.

Đề chuẩn bị, tích cực chuẩn bị vũ trang khởi nghĩa chúng ta

MUỐN SỐNG PHẢI LÀM CÁCH MỆNH

1. Chính sách bóc lột của đế quốc. Nhật và Tây mỗi ngày mỗi tiến đến ngày chết của chúng nên dùng đủ cách để vạ vét của cải chúng ta, mang nhử đó mà kéo dài đời sống, mang mong manh của chúng.

Khắp nước ta dân ta sống sống những ngày nguy ngập hết sức. Nhất là về thân què đảm nông dân lại càng muôn phần Khốn Khó. Ruộng đất ít, không đủ làm, không đủ ăn. Gặt được phần nào lại phải nộp cho bọn hải mai một phần, nhưng số còn lại không phải hẳn là của mình đâu. Bao lần bấy lượt còn bị cướp bóc. Làm một gánh gạo đi chợ bán chưa biết sẽ được đồng xu nào hay không. Thóc để ở nhà chưa biết ngày nào hàng trăm quân lính đến ăn sạch hoặc bị đế quốc dùng mưu này mẹo nọ tịch thu. Phần lớn gà vịt lợn ở thôn quê đã nuôi béo quân giết người cướp của. Thóc hết, nhiều nhà phải bán vật gì có thể bán được để mua ăn. Nhưng rồi đây vật có thể bán được cũng hết. Rồi người có thóc bán đi bán cũng hết thóc.

Nhiều nơi ở xứ ta con ma đói đã gieo nhiều tai nạn thảm khốc trong dân ta. Ở Trung Khánh phủ nạn đói đã phổ biến lắm rồi và đã lan qua Quảng - Uyên. Có vùng hàng trăm người nhịn đói vào rừng đào củ, ăn hết những củ có thể ăn được rồi chỉ còn chờ cái chết mòn chết mỏi. Cướp trộm xảy ra lung tung, không ai còn số nhà phá là gì, và ngôi nhà phá còn được ăn đồ đói, đồ chết.

Nạn đói này chưa ai dám chắc chuyển này dân ta có người khác tránh khỏi. Có tin nói mùa sắp tới đế quốc sẽ tịch thu tất cả

mùa màng rồi sẽ phát cho dân một số nào đó để ăn. Nói phát chứ lúc ấy phát hay không chưa ai dám quyết. Đến thế là hết.

2. Chính sách áp bức của đế quốc. Áp bức bao giờ cũng đi đôi với bóc lột. Muốn bóc lột phải áp bức, thặng tay áp bức. Bất người, bán người đất nhà, lính đi lương lương là việc thường. Không ai lấy gì làm lạ nữa. Con chó bị đui, áp phải cần quan. Thật lúc này đế quốc càng ngày càng hoá ra cần quan. Người đi săn nó nó cần để đánh nhưng nài để để giết được người đi săn. Say mồi rồi, không biết cần ai nó cần bữa tất cả mọi người. Cách mệnh đánh Tây Nhật, Tây Nhật Khủng bố lại đó lại là tất nhiên rồi, nhưng bao nhiêu người không cách mệnh cũng bị Khủng bố. Đến nỗi phản động về một phần cũng không khỏi. Tên Khải ở châu Nguyên Bình tỉnh Cao - Bằng vừa rồi bị đế quốc bắt là một tên mặt tham đặc lực với đế quốc nghĩ có dính với cách mệnh nên đem ra bắn. Nhiều lý dịch này thoả gần đây bị cách chức cũng vì tình nghi can thiệp với cách mệnh. Vừa rồi đế quốc dụ một số hội viên ta đi thú. Nhưng thú rồi có được yên đâu. Có nơi người đi thú rồi vẫn bị đòi hỏi và bắt giam. Có người đi thú rồi vẫn bị tịch thu gia sản. Nhưng thế đã ăn thua vào đâu. Đế quốc còn đứng trụ tình một cách đối đãi rất tàn ác với số người đi thú để mong trừ diệt mầm mống c.m.

3. Chỉ còn con đường c.m. Càng ngày đế quốc càng đưa dân ta lên cơn cuồng c.m. Lâu

ngày đoàn thể V.M. vẫn nói muốn sống phải làm c.m. Không làm c.m. thì chết, đi với đế quốc hàng đế quốc, làm một tham kho đế quốc cũng chết. Dân ta ai lại không biết yêu nước thường nơi, ai không biết cách mệnh là phải, làm được thì hay nhưng còn có người sợ, sợ làm khổ thành, sợ thất bại thì khổ. Những bây giờ đế quốc đã đến lúc thặng tay áp bức bóc lột, không phân biệt c.m. hay không c.m. thì có sợ nó mà ở yên, mà hàng nó cũng không được gì. Như thế có một số dân ta xưa nay là phò bây giờ quyết tâm lên. Rồi đây số ấy sẽ càng đông thêm lên. Số ấy đông thêm chúng nào thì cuộc vụ tranh khởi nghĩa sắp xảy ra, chắc chắn thành công chúng này.

Bị bóc lột áp bức đến chết, dân ta phải tiến lên con đường c.m. Dân ta sẽ thấy cả một phong trào thế giới đứng giúp chúng ta chiến thắng quân thù khởi phục giang san.

Chúng ta phải chuẩn bị sẵn lấy cơ hội ấy!

Đào Văn Đ.

Trích 1 đoạn bài thơ
Chống Khủng bố của đế
Chúng ta phải một lòng kiên quyết
Chống Khủng bố dù chết cũng cam
Mặc dù của hết nhà tan,
Miễn sao khởi phục giang san
Chúng ta thù xương tay ^{nước nhà} diên chi?
Thế từ nay quyết chí xin chưa,
Mùa này đói ác không vừa,
Thưng ta nào có mặc lừa lừa
Chống Khủng bố muôn vàn khổ ^{gian} như
Với non sông ta độc một niềm
Phen này đánh đổ ^{quyền} cường quyền
Lấy song đất nước hoàn toàn ^{nhiệm} tự